

עין חרות

29.7.2011
כ"ז תמוז תשע"א
יום שישי
יומן פנימי 22
(1892)

אל הרי בגלבו

מתתיהו שלם

באומן ובתום בך דבקתי גלבו.
תזכור, הן חגוני יחדיו אביבים.
אתה בְּמִהְדָּר, רָם-לֵבָב וגבוה,
על אוזני אז פְּרִיֵת את סוד הניבים.

"אל טל ואל מטר!" מה מוזר ותמוה.
לך שדה תרומות עטור הגביעים.
זו חֲטָאת הדורות לא הייתה עוד כמוה,
איך דורות קיללך באֶלֶת הנביאים.

לְחֶשֶׁת רְחֶשֶׁת לי צליל לא ידוע-
ואני אזי עלם עתיר הנימים.
אליי אז דובבת כעין המבוע,
כדֹבֵב כך הסבא אל צַעִיר הנינים.

הן סתווים וחורפים יפארוך בְּהֶדָּר,
בחֹרֵב צוקיך דולקים פְּאוֹרוֹת.
בי נשבעתי, גלבו, נדרתי הנדר
להסיר מעליך עלילת הדורות.

אל שביליך נמשכתי ורוחי כה נסערת,
כנער מודח שוב מצא את אביו.
ראיתיך כְּכִלִּיל, כגולת הכותרת,
צבעונים עת האדימו בבוא תור האביב.

את דברך קִבַּל-עִם אֲנִשָּׂא, הגלבו,
כי באוך עדנה וּמָטָר רביבים.
כי תפארת גבורה, הוד הרי בגלבו,
כי לך עוד נכוננו שפעת אביבים.
להסיר מעליך עלילת הדורות.

יום יום טורי צאן בך נהגתי בְּרִנּוֹ,
תוך זְמַר רועים הרחקתי נדוד.
כל סלע, כל בקע אפוף נִגְהַ הַקָּרוֹ-
רק לי נתגלית בכל הדר וְהוֹד.

התשע"א - שנת התשעים

היעלה על דעת מישהו להשוות את איש הטרקטור

לאוחז במחרשה פשוט?

שוויון ערך העבודה עמד בבסיס החברה הקיבוצית. עם זאת לא ניתן היה למנוע הערכה שונה לעבודות השונות. "אני חושב שהעבודה במספוא הייתה העבודה הכי קשה במשק", מצטט מוטי זעירא את דור-סיני, בספרו על מלך 'עף בכנפיים שבורות', אך "בסולם היוקרה הקיבוצי לא היה המספוא הענף הנחשב ביותר - כתר הבכורה נשמר לענפי השדה המובהקים ובראשם הפלחה". והנה גם בפלחה עצמה נוצר דירוג על פי התפקיד. הבדלי הערכה הבאים לביטוי בספרו של ריכנשטיין "ראשית".

רפאל וזאב עובדים שוב יחד. זאב, הפועל המנוסה מנערותו, זכה לכבוד גדול על התל: הטרקטור הראשון שנרכש נמסר לידי המאומנות.

"לשלוט על מכונה גדולה כזו, להטותה לרצונו, לפלח חזה הקרקע ולחפור עמוק עמוק בחיקה הרוחש. אל אלוהים, הלב-אבן לבחור הזה?" - תוהה רפאל ומשתאה לבחור מגודל האברים והזעוף המהלך קדורנית כמימים ימימה. הוא אינו יכול לראות בשוויון נפש כיצד זה יושב לו על המכונה אפוף נהם-טרטור הבוקע מתוך קרביה, משתלט עליה ומוליך כאחד הנפילים שקפץ על גבו של פיל משתולל ובולמו. משהו מקנאה מתעורר בו. רפאל יושב על המחרשה הנגררת אחרי הטרקטור. המחרשה גדולה ומגושמת. עבודתו לכוונה בתלם שלא תשאיר "בור". לקפוץ ממנה ולהפכה בסוף התלם, לנקותה ולנעצה בתחילתו. אמנם אף עבודה זו אינה נמסרת בידי כל אחד ואחד, אך האפשר להשוות את המחרשה למכונה המטרטרת - היעלה על דעת מישהו להשוות את איש הטרקטור לאוחז במחרשה פשוט - די לו לזאב שיסובב את אחד הברזים - השקשוק והטרטור ייבלעו בבת אחת ורפאל על מחרשתו נמצא גולם נטול יכולת לזוז זיז כלשהו. הן רק בכוחו של זאב המוליך את החיה הנוהמת מיטלטל רפאל על המחרשה החודרת ומעמיקה בתוך חיק האדמה. הוא יודע יפה שאין כל דמיון בין עבודתו הוא לזו של זאב. הבחורים והבחורות על התל, רובם ככולם יוצאי בתי ספר ובתי

מדרשאות שלא אחזו מעולם כלי עבודה בידיהם, פרט לחודשי ההכשרה המעטים, שלא כולם עברו אותם, מקפידים מאד על ההבדלים והדרגות שבין עובד לעובד. ודאי שאין כאן הבדל בשכר או בהענקה חומרית אחרת, אך מחוץ לאלה יש עוד משהו שלא יסולא בשכר ובהענקות, המשכר ומסחרר בחריפות יתרונו...האפשר כאן על התל לדבר בנשימה אחת על התורן במטבח ועל זה המניף חרמשו על אפרים נרחבים. הייתכן להשוות את מפלח האדמה לבתרים בכוח חיית פלדה ענקית לזה המיטלטל על המחרשה וכל תפקידו להפכה בסוף התלם, לנקותה ולנעצה בתחילתו - כן, משהו מקנאה כוסס את רפאל. אפס לא לשקוע בהרהורים ובמחשבות הושיבוהו על המחרשה. הסלעים מתחת פני הקרקע מרובים באדמת המדרונות. המחרשה הנתקלת בהם תכופות מיטלטלת טלטלה עזה ועד ארגיעה - מונף זה למעלה ונזרק על הרגבים הגדולים הנוקשים. [...] אין מהרהרים בשעת העבודה - הוא גוער בעצמו.

ריכנשטיין שלמה, ראשית

משולחן המזכיר

לחברים שלום

באחד הלילות לפני ימים מספר נלקח קלאב קאר ממקומו הרגיל ונמצא למחרת בבוקר אי-שם. מעשה חמור לכל הדעות. אפשר לומר אפילו "גניבה"! ה"לקחן" עדיין לא נמצא אבל אני בטוח שיימצא במוקדם או במאוחר. מדוע אני מספר זאת? כדי לחזור ולהתריע לכל בעלי הקלאב קארים והקלנועיות למינן. אנא ודאו שהכלים נעולים כאשר אתם עוזבים אותם. גם אם זה רק להפסקה קצרה. זוהי דרישה מינימאלית גם כנגד גניבות וגם מטעמי בטיחות. לא מזמן קראתי באחד העיתונים על תאונה בה נפגעה ילדה קטנה על ידי קלנועית. הנוהג היה נער צעיר. נזכרתי שגם אצלנו אני רואה לפעמים נערים צעירים נוהגים בכלים אלו. אני רוצה להדגיש כי מעשה כזה אסור בתכלית האיסור ומנוגד לחוק. אני מבקש מכל בעלי הכלים הללו לוודא שהכלים נעולים ושנוהגים בהם רק מי שמורשים לכך.

כפי שכבר כתבתי לא מזמן, אנו מתארגנים לנעילת מגרש הטניס. החל מ-7 לאוגוסט המגרש יהיה נעול. שחקנים קבועים יכולים לפנות אל צביקי לוריא ולקבל מפתח. בנוסף לכך יהיה מפתח תלוי במקום נגיש לכל השחקנים המזדמנים. נא לברר אצל צביקי לוריא היכן. מי שמסיים לשחק באחריותו לכבות את האורות ולנעול מחדש.

בחודש הקרוב יתארחו אצלנו מדי פעם ילדים מפנימיית כפר יחזקאל. בשל החום הגדול (חום יולי אוגוסט) רוב הפעילות תתרכז בבריכה ובמשותף עם צוות החינוך שלנו. מדובר בילדים בגילאי בית ספר יסודי בעיקר וכמה נערים בוגרים יותר. ברצוני לחזק את ידי היוזמים והעושים במלאכה. אין זה דבר ברור מאליו. זוהי מצווה לחלוק עם אחרים את מה שיש לנו. יישר כוח.

שבת שלום

צ'אי

דוחות ביקורת חדשים

בתחילת השנה, התבקשנו על ידי האסיפה הכללית לבקר את מערך "חדרי האירוח".
החודש הסתיימה הביקורת ודוח המבקר נמצא במזכירות.
למעוניינים לעיין, ניתן לקבלו אצל נלי.

אמי גרדי
ועדת ביקורת

משולחן הבריאות

פרידה ממאירה פלד

כשאומרים מרפאת שיניים, חושבים על משה פרנק ומאירה פלד. למאירה, תודה על שנים של מסירות התמדה אחריות וסבלנות. דורות של ילדים עברו אצלך, ילדים שבגרו והיום הם הורים שמגיעים למרפאה ולסרגיו, ופוגשים אותך, מאירה. מאחלים לך בריאות והנאה מהשנים הבאות.

ש.ר.פ

משנת 2000 עין חרוד מחוברת לשירות פרטי לאחר שעות העבודה של המרפאה. שירותי ש.ר.פ לקהילה, נותנים שירות טלפוני, ביקור-בית של רופא לפי הצורך, והפנייה לחדר מיון לפי הצורך. אנא זכרו, **אין לנסוע לחדר מיון ללא הפניה של ש.ר.פ.** הגעה עצמאית למיון עולה 700 ₪.

יש להתקשר ל- 1700700752 ולבקש מהמוקדנית את השירות הנחוץ. חבר שמתכוון להגיע למיון יבקש מהמוקדנית לשלוח למיון טופס הפניה על שמו. הטופס אמור לחכות לו במשרד הקבלה.

מרפאה

כפי שפורסם, מ-1.7.11 המרפאה פתוחה לקהל פעמיים בשבוע אחר הצהריים, מ-15:00 עד 18:00.

ביום שלישי שעות פתיחת המרפאה: 7:00 עד 11:00, ואחר הצהריים 15:00 עד 18:00.

יום חמישי 7:00 עד 12:30, ואחר הצהריים 15:00 עד 18:00. בשאר הימים אין שינוי.

חברים, נצלו את השירות של אחר הצהריים, הוא נועד עבורכם ולנוחיותכם.

יורדים מהעישון – סדנה לגמילה מעישון

כמה פעמים הצהרת שזאת הסיגריה האחרונה שלך?
כמה פעמים זרקת את כל החפיסה בהחלטה נחושה?
כמה פעמים ביקשו ממך להתרחק כי אתה פשוט מסריח?
כמה פעמים אנשים השתעלו בגלל העשן שאתה פולט וחשת לא נוח?

לא נמאס לך?

ואם אתה כאן, אז אולי גם הבריאות לא משהו...
אבל אתה יכול לעשות עכשיו משהו למען בריאותך
ולמען בריאות קרוביך...

אתה יכול להפסיק לעשן

בעזרה של קבוצה לגמילה מעישון.

הסדנה כוללת 8 מפגשים, כל מפגש בן שעה וחצי.
תתקיים במשך 8 שבועות רצופות בימי א' בשעה 19:00-20:30.
החל מ-7.8.2011 במרפאת יפעת.
הסדנה הינה **חינם** ומיועדת לחברי הכללית.
ההרשמה תתבצע על ידי אחות המרפאה או ישירות לאבישג הנדלר, אחות
מרפאת יפעת 052-3830956.
מספר משתתפים בכל סדנה 10-15.
ההסעה לסדנה תמומן על ידי ועדת בריאות.

שבת שלום

חנה דגן

אפשר גם אחרת

מקריאה של היומנים האחרונים והתרשמות (מרחוק אמנם..) מהדיונים המתקיימים באספות על נושא הדיור, עולה תמונה קשה שבמרכזה **תחושת חוסר הוגנות כללית**: מצד אחד חברים ותיקים יותר או פחות, המרגישים שהמשק מעניק לנקלטים בחינם, ללא התחייבות וללא מחיר, לפי "כל אחד לפי יכולתו ולפי צרכיו" - שותפות בנכסים שערכם רב (להערכת כל משפחה חדשה שמתקבלת לחברות "זוכה" מיידית בנכסים שערכם לפחות 2 מיליון ₪). ומצד שני הנקלטים הצעירים, המרגישים במסר הכפול והסותר שגורם לקלישאה "אוהבים את הקליטה, לא אוהבים את הנקלטים" להפוך למשהו מוחשי מאד.... ולתחושת קיפוח חזקה: אלה שלפנינו קיבלו בדומה, למה לנו לא מגיע....

נדמה שככל שתחושת המצוקה גוברת, מתקבלות אצלנו החלטות שההיגיון החברתי והכלכלי בהן מעלה ספק גדול. החלטות אלה כגון תהליך בנייה של שכונות חדשות שלמות המוצעות בחינם לחברים שאינם נדרשים לשיקול כלכלי כלשהו, רק יגבירו ויחריפו את הבעיה בהמשך (מישהו קרא לזה "ספירלה").

כאן המקום להגיד: מכל מה שיש לעין חרוד להציע ולתת אני ומשפחתי בתורנו, נהנים ומקבלים. אינני בא בטענות קיפוח וגם לא באתי להטיף מוסר לאחרים שממתינים לתורם. אני רק רוצה להציע ולהצביע על **כיוון אחר שעשוי לפתור, או לפחות לצמצם את הבעיה** שציינתי: תחושת עיוות וחוסר הוגנות כללית, שקיימת בציבור רחב.

אפשר גם אחרת. הדרך דורשת חשיבה ופעולה שונה מהמקובל היום בעין חרוד ("כל עוד לא החלטנו על שינוי כיוון, מה שהיה הוא שיהיה...").

הדבר מעשי. מודלים רבים בוצעו ומבוצעים בעשרות רבות של קיבוצים ברחבי הארץ עשירים ועניים, קטנים כגדולים. אני עצמי אחראי על תהליך כזה, הנמצא בשלבים מתקדמים בקיבוץ מסוים.

איך זה מתבצע?

- ♦ בשלב ראשון יש לעצור רגע במקום: כל משפחה נמצאת בדירתה. מחליטים על "יום קובע".
- ♦ מבצעים שמאות על כל דירות החברים. לכל דירה נקבע ערך שמאי, על פי קריטריונים ברורים.
- ♦ עורכים טבלת איזונים אשר כוללת את כל משפחות החברים (גם "יחידים" הם "משפחת חברים"). לכל משפחה רשום בצד הזכות ערכן של שנות הותק. בצד החובה רשום ערכה של הדירה.

◆ טבלת האיזונים, כשמה כן היא: סה"כ ערכן של דירות החברים שווה לסה"כ ערכן של שנות הותק של החברים. איך זה נראה? דמו ציר אשר בציודו האחד משפחה א' עם ותק גבוה וערך דירה נמוך, היא זכאית לסכום גבוה. בציודו השני של הציר משפחה עם ותק נמוך וערך דירה גבוה. משפחה ב' חייבת סכום גבוה. באמצע הציר קיימות רוב המשפחות בקיבוץ ("משפחה ג") עם ערך ותק וערך דירה סביב הממוצע.

◆ טבלת האיזונים הנ"ל מכניסה סדר אחר ומאפשרת סוף סוף להכניס שיקולים חברתיים וכלכליים הגיוניים להחלטות הבנייה. ההיגיון נכון גם למשק וגם לכל משפחה באופן אישי. המודל אינו נגמר בטבלת האיזונים. בשלב הבא, מתאפשר לכל משפחה להחליט אם היא מעוניינת להישאר בדירתה (לשפץ או לא), או לעבור (לדירה חדשה או פנויה) על פי קריטריונים מוגדרים. מובן שכל החלטה שמקבלת המשפחה, מתבסס על כף הזכות והחובה שלה בטבלת האיזונים.

◆ שלב נוסף הוא הגדרת זכויות החבר בדירה: הורשה, שימוש, סחירות וכד'. מגוון המודלים והאפשרויות הוא רב ויש להתאים לרצון החברים, לאופי הקיבוץ ולסיווגו כ"מתחדש" או "שיתופי".

כיצד המודל ממומן?

◆ המשק בעצם מלווה/מממן את התהליך בדומה לבנק: משפחה א' מקבלת את הסכום לו היא זכאית למענק ע"פ הטבלה ומשפחה ב' משלמת. הקיבוץ תומך גם במשפחה ב' באמצעות הלוואות בתנאים טובים (אך לא בחינם). הסדרי תשלום ניתן לקבוע מתוך מגוון אפשרויות רחב במסגרת התהליך. המטרה היא שהן החברים והן המשק יוכלו לעמוד בהסדרים הללו, כך ששיפוץ או מעבר דירה יהא משימה ריאלית. דוגמא נוספת, אחת מני רבות: משפחה א' יכולה לעזור במימון דירת הבן הנמצא במשפחה ב'.

◆ כספים חיצוניים רבים נכנסים מהנקלטים ומהחברים (כן, גם כאלה שהיה נדמה ש"אין ביכולתם....").

האם התהליך מחייב בעצם לעשות "שיוך דירות קנייני"? (דהיינו העברתה של הדירה לחבר ורישומה על שמו ומשפחתו ברשויות חיצוניות)

◆ ממש לא. ניתן להחליט, ולא חייבים לעשות זאת בתחילת התהליך, שהמודל יישאר פנימי, מה שקוראים בעגה הקיבוצית "שיוך חוזי/פנימי". החלטה כזו אינה סותרת מעבר ל"שיוך קנייני" בשלב מאוחר יותר, אם רוצים.

והתאמתו למודלים אחרים?

◆ אין חובה לשנות את מודל ההתפרנסות.

◆ יש בהחלט אפשרות "לתרגם" את המודל גם לשיוך "נכסים יצרניים", כלומר לעשות הערכת שווי לפעילות העסקית של עין חרוד ולבנות טבלת איזונים מול ותק החברים.

כמה זמן זה לוקח?

♦ התהליך לוקח חודשים רבים ואף שנים. אבל חשוב להדגיש: אין צורך לעצור את הקליטה והצמיחה הדמוגרפית. להיפך, ברגע שנקבע "היום הקובע", כללי המשחק משתנים גם עבור החברים הקיימים וגם כמובן עבור הנקלטים הפוטנציאליים. בבת אחת, נכנס היגיון כלכלי "רציונאלי" להחלטת הקליטה, היגיון שמגביר ומשפר את המוטיבציה של שני הצדדים כאחד: הקולט והנקלט.

בקיבוצים רבים נקלטו לאחרונה עשרות (!!) משפחות חדשות לחברות. בחלקם הגדול, הקליטה ממומנת ע"י הנקלטים המביאים מקורות חיצוניים רבים לתהליך ולכן תחושת ההוגנות משתפרת פלאים.

מקווה שתרמתי קצת - למחשבה שאפשר גם אחרת.

אסא גיארי

צור לצור יביע אומר

חן, בתם של מרים וניר גור-אריה, הגיעה למצוות ובאה עם הוריה לחוג את בת המצווה בישראל. בשבת פרשת חקת עלתה לתורה בבית הכנסת בעין חרוד. חן עם אימא מרים וסבתא רבקהליה עלו לבמה מוקפות בבנות המשפחה. היא קראה תפילה לשבויים ולנעדרים, ברכה לחיילי צה"ל ולמדינת ישראל. בתום התפילה קראה חן דרשה שבה הסבירה את הקשר שלה לעין חרוד ולרב-סבא יהודה גור-אריה ש"עבד ושמר" את בית הכנסת. חן גרה עם משפחתה בקליפורניה ארה"ב אך, "שורשי נטועים" - היא כותבת בדרשה שלה – ב"הולנד, גרמניה, אוקראינה, ארץ-ישראל פלסטינה א"י, ישראל, קליפורניה. כולנו משפחה אחת גדולה. אמא עלתה לארץ מהולנד, התגיירה והצטרפה לעם היהודי. משפחתה של אמא דורי דורות בהולנד, שיכים לתרבות ולמסורת ההולנדית. אני מכבדת אותם. כל השמות הם לועזיים. מצד אבא, אנחנו שלושה וארבעה דורות בארץ-ישראל ובעין-חרוד. מרבית השמות הם מהתנ"כ.

וכך בירכה את חן דודתה שונמית (שונה) בת עין חרוד :
בת-המצווה החיננית : מזל טוב!
הסבא רבא שלך, יהודה גור-אריה, פעל רבות למען הקמת בית-הכנסת הצנוע והיפה הזה.
בריאיון מוקלט על חייו, בשנת ה-85 לחייו, הוא מעיד שלא בקלות עלה בידו לקבל את הסכמת מוסדות המשק להקמת בית-התפילה הזה. היה לו יחס עמוק למסורת ולדבריו היא הייתה בדמו.
הוא מדגיש בסיפור חייו, שאף פעם איננו אומר בתפילתו, "שלא עשני אישה". אישה לטעמו זו אחת מהיצירות הגדולות של האל ולכן בהשגותיו, מקומה מכובד ושמור לה מקום גם ב"מניין".
כשהיה חסר לו מניין לתפילה בבית-הכנסת, הוא הזמין נשים למלא אותו.
הוא אמר : בחברה שלנו מעמדה של החברה שווה למעמדו של החבר, על-כן זה טבעי ומתחייב.

כמו כן הוא האמין שישנן תפיסות שונות של הדת ולאף אחד אין עליה מונופול!
במשנתו הוא הדגיש שחשוב מאוד לא לזנוח את עיקרי המוסר היהודי וערכיו.
בעקבות השקפתו הערכית של אבי, אני בתו, קראתי על קברו "קדיש".
ב"שולחן ערוך" נאמר: "הבת אין לה לומר קדיש בבית-הכנסת, אך גם אומרים
שאם רוצים לעשות מניין בביתה כדי שתאמר שם, הרשות בידם".
בשנת 1987 פורסם סיפורו של הרב מנחם הכהן ב"ידיעות-אחרונות", בזו הלשון:
לפני עשרים שנה באתי לקיבוץ עין-חרוד לעשות את יום הכיפורים בבית
הכנסת שהקימו חברי הקיבוץ. לפני "כל נדרי", כשבית הכנסת מלא מתפללים
ותיקים וצעירים, קם החבר יהודה גור-אריה, מוותיקי הקיבוץ, עמד בפני ארון
הקודש הפתוח, ואמר ברגש רב:
"ריבונו של עולם! הרבה שנים ניהלנו עמך ברוגז, אם נבוא לעשות את החשבון,
נראה לי כי אנחנו צדקנו, אך כמה זמן אפשר להמשיך כך? הגיע הזמן לסיים את
הברוגז. ריבונו של עולם! אנו סולחים לך".
חן החמודה: פְּנִינָה של יהודה גור-אריה, הָיִי גאה בסבא-רבא שלך.

שונמית אור (גור-אריה)

טוצרים באדום!

האם כך היינו מתייחסים למכונית הפרטית שלנו?

פחיות שתייה ריקות, בקבוקי שתייה ריקים, שקיות של חטיפים, טישו משומשים, מסטיקים מודבקים על ידידות המושבים, על הדלתות מבפנים ומתחת למושבים. עקבות רגליים על הפנל הקדמי של האוטו ועל השמשה הקדמית - וזו רק רשימה חלקית של מפגעים שאותם מגלים האחראים על הרכבים כאשר לוקחים את המכונית לניקוי.

האם כך היינו מתייחסים למכונית הפרטית שלנו?

בינה

ב ק ש ה

אם יש למישהו שולחן פיקניק מיותר
במצב סביר ומעונין
לתרום (או למכור אותו במחיר סביר)
אותו לגן האקולוגי
אשמח מאוד לשמוע.

ראלי פרנק
נייד - 2670

מזל טוב

לסליה ולמאיר דורון

למאירה ולדוד פלד

לניסאי

עמר עז"ל תומר

צ'רר איחואסיס וזרכות

לכל המשפחות

היה היה - סיפורים אפלים

העבודה כערך עליון

הקריטריון לאיכותו של החבר בחברה שלנו בעין חרוד, בדרך כלל, נקבע לפי חריצותו ומסירותו בעבודה.

עיקרון זה פעפע כמובן גם לחברת-הילדים.

אני זוכרת :

כתלמידי בית הספר, בסדר יומנו, בשעות אחרי-הצהריים, לאחר הלימודים, עבדנו בענפי המשק או בשרותים.

נמנית על קבוצת ילדים שבשעה 15:00 הייתה צריכה לצאת בהסעה לפרדס, שלרגלי הגלבוע, כדי לזמור את הענפים היבשים, לבריאות העצים. (זו הייתה עבודה דוקרנית למדי).

אחרי הצהריים נשכבתי ב"חדר" כדי לנמנם קמעה. להוותי, נרדמתי ושקעתי בשינה. התעוררתי בבהלה. השעון הראה 15:30. החמצתי את ההסעה, לא ידעתי את נפשי.

מה לעשות!?

מאחר שימים אחדים קודם לכן סיקלנו חלקת שדה ליד הוואדי, ממערב למשק, רצתי לשם ובאדיקות המשכתי בסיקול האבנים לפאתי החלקה, לבדי - לבדי, עד לחשכה.

כך ריככתי במקצת את מועקת ההחמצה.

שונה אור (גור אריה)

יומן תרבות

פתחנו את החופש הגדול בבריכה בהשתתפות כל ילדי מערכת החינוך, היה שמח.

האירוע המשותף "שירו לי כי טוב סיפור לשמוע" בדשא הדקלים בקיבוץ המאוחד היה נחמד.

מי שהשתתף נהנה לשמוע את מוקי צור מלווה את עופר גביש בסיפורים שמאחורי השירים.

תודה לצוות המארגן בצד שלנו, דסי פורת, שושן מדינה ועידית צפדיה.

למה עין חרוד? אשר נערך על דשא הבריכה עסק בשאלה המסקרנת וסיפק הצצה לסיפורים מזוויות אישיות, בלתי ידועות ומוכרות לשאלה למה עין חרוד? תודה לדונה רון, בני רון ומארגני פלג על ארגון האירוע, תודה לאמיצים אשר סיפקו לנו מענה לשאלה המסקרנת ושיתפו אותנו בחוויות אישיות

להקת **Make Over** הייתה מצוינת רק חבל שצעירנו היו מרוחקים ולא לקחו חלק פעיל בחוויה.

ההרשמה לטיולי קיץ - 90 יצאה לדרך, והפעם שני מסלולים, מסלול רטוב לצעירים ומשפחות בנחל הבנייאס התחתון ומסלול רגוע בכפר הצרק'סי ריחנייה בצפון. הציבור מוזמן להירשם, פרטים נוספים מעל גבי לוחות המודעות.

ביום שבת 11-7-30 בשעה 11:30 בחדר האוכל במסגרת מטעמי שבת דר' מוטי זעירא מספר דוד מלץ.

אירוע הסיום נכנס לשלב החזרות, תסריט האירוע גמור, נבחרו קטעי המשחק צוותי השחקנים החלו לעבוד על קטעי המשחק, הרקדנים נכנסו לפעולה, נבחרו השירים וגם הזמרים והקריינים החלו לפעול. צוות הצילומים יצא ליום "ציד" ברחבי המשק. במקביל אנו נערכים לבניית הבמה והתארגנות לאירוח מאות האורחים אשר יגיעו לחגוג עימנו את האירוע. ארוחת הערב של יום שישי (ערב האירוע) לא תוגש בחדר האוכל, חלוקת אוכל לבית תתבצע בצהריים. ממש בקרוב ניתן יהיה לקבל הזמנות לאירוע הסיום, את ההזמנות ניתן יהיה לקבל במשרד תרבות. פרסום בקרוב מעל גבי לוחות המודעות. לקראת האירוע נזדקק לסיוע לוגיסטי רב, מי שרוחו צעירה ומוכן להתנדב למשימות הרבות יבורך.

אמנם אירוע הסיום תופס את מרבית תשומת הלב שלנו, אבל לא שכחנו את חגי
תשרי שממש עומדים בפתח, בתוכנית :
בחג ראש השנה יום שישי 11-9-30 יתקיים מופע "אוהב להיות בבית", שירי
אריק אינשטיין בביצוע של להקה ומוסיקפה על דשא חדר האוכל.

סוכות 11-10-12, בניית סוכות ועוד הפתעות מלוא החופן מבית מדרשה של שושן.
דוד רוחס קיבל עליו את האחריות לניהול ציוד ההגברה הקלה (בידוריות,
מקרנים, מסכים) בכל בקשה לציוד זה נא לפנות אליו.
ששי מאור

**לעין-חרודים, חברי האיחוד והמאחד
ולכל תפוצת העין-חרודים שבלב**

הנכם מוזמנים למפגש מרתק סביב דמותו

וספריו של חברנו הסופר

דוד מלך ז"ל

בהנחיית ד"ר מוטי זעירא

לאור ספרו "עף בכנפיים שבורות"

המפגש יתקיים

ביום שבת 30.7.2011

בשעה 11:00

בחדר האוכל של עין חרוד איחוד

נשמח לראותכם עמנו